

těla emailové zprávy z podání 2702/2020

Kom [REDACTED]

Kopie:

Předmět: Žádost o informaci

Dobrý večer,
dle přiložené přílohy prosím o zaslání informace, která bude sloužit jako podklad pro bakalářskou práci.

Děkuji a jsem s pozdravem

[REDACTED]

[REDACTED]

Okresní soud Pelhřimov
tř. Legií 876, 393 01 Pelhřimov

[REDACTED]

Věc: Žádost o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážená paní, vážený pane,

v souladu se zákonem č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o poskytnutí této informace:

- anonymizovaný trestně-právní rozsudek v oblasti psí množírny [REDACTED] [REDACTED]
[REDACTED]

Informaci žádám poskytnout v elektronické formě na výše uvedenou adresu.

Děkuji a jsem s pozdravem

[REDACTED]

14-36/2018

č.j. 14To 185/2018 573

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Roberta Pekárka a soudců JUDr. Jiřiny Roubíčkové a Mgr. Zdeňka Pořízka, ve veřejném zasedání konaném dne 12. 9. 2018, projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Táboře ze dne 12. 6. 2018, č.j. 7 T 36/2018 557, podali obžalovaní [redacted] narozená [redacted] trvale bytem [redacted] a [redacted] nar. [redacted] bytem tamtéž, a státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově, a rozhodl o něm

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. c), odst. 2 trestního řádu se k odvolání obžalovaných a státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově napadený rozsudek ve výroku o trestu **zrušuje**.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se nově rozhoduje **takto:**

Obžalovaní

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srhová

se při nedotčeném výroku o vině

odsuzují

podle § 302 odst. 3 trestního zákoníku každý z obžalovaných **k trestu odnětí svobody v trvání 2,5 (dva a půl) roku.**

Podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu každému z obžalovaných **podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let za současného vyslovení dohledu.**

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku se oběma obžalovaným **ukládá přiměřené omezení, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení zdrželi jakéhokoli chovu a držení psů všech ras.**

O d ů v o d n ě n í :

1. Shora citovaným rozsudkem Okresního soudu v Pelhřimově byli obžalovaní [redacted] a [redacted] uznáni vinnými přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku jehož se měli dopustit jednáním, které je specifikováno ve výrokové části napadeného rozsudku. Za tento přečin byl oběma obžalovaným uložen trest odnětí svobody v trvání 2 let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 3 let a oběma obžalovaným byl podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů všech ras na dobu 10 let.
2. Předmětný rozsudek právní moci nenabyl, neboť v zákonem stanovené lhůtě proti němu podali obžalovaní odvolání, přičemž z jehož obsahu je zřejmé, že je podáváno do výroku o uloženém trestu zákazu činnosti a v neprospěch obžalovaných podal odvolání i státní zástupce, tedy jeho odvolání taktéž směřuje do výroku o trestu.
3. Obžalovaní argumentují tím, že rozsudek v té části, kde jim byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů na dobu 10 let se jim zdá z lidského hlediska nepřiměřeně přísný. Obžalovaní mají za to, že by jim měl soud dovolit vlastnit, nikoliv chovat, alespoň jednoho psa jako rodinného společníka. S ohledem na jejich věk mají za to, že pokud by museli čekat 10 let než budou moci držet psa, tak je to pro ně prakticky doživotně. Chtějí mít psa jako společníka, nikoli pokračovat v jejich chovu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová

4. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Pelhřimově uvedl, že souhlasí s výrokem o vině v napadeném rozsudku, neboť tento odpovídá řádně zjištěnému stavu věci a nejsou o něm žádné důvodné pochybnosti. Neztotožňuje se však s výrokem o trestu, neboť tento se vzhledem k osobám obžalovaných a vzhledem k dané věci jeví jako nepřiměřeně mírný. Státní zástupce nemá žádné námitky proti uložení trestu zákazu činnosti, neboť obžalovaní se trestné činnosti dopustili v souvislosti s chovem psů a lze souhlasit i se samotnou výměrou trestu, který byl uložen na maximální možnou dobu. Lze se ztotožnit i s druhem trestu, byť v dané věci bylo z důvodu rozsahu trestné činnosti páchané obžalovanými zvažováno i navržení nepodmíněného trestu odnětí svobody. Nelze se však ztotožnit se samotnou výměrou podmíněně odložených trestu a s délkou stanovené zkušební doby, které měly být s ohledem na množství týraných psů uloženy v delší výměře. Státní zástupce má za to, že výměra podmíněných trestu u obou obžalovaných by měla být diferencována, neboť obžalovaná se na trestné činnosti podílela větším dílem. Státní zástupce uzavřel, že obžalované [REDAKCE] by měl být uložen trest odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4,5 roku za současného vyslovení dohledu a obžalovanému Jaroslavu Švecovi trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 4 let za současného vyslovení dohledu.
5. V rámci veřejného zasedání bylo doplněno dokazování čtením aktuálních opisu rejstříku trestu obžalovaných, z nichž vyplývá, že obžalovaní jsou osobami dosud soudem netrestanými.
6. Veřejné zasedání bylo k žádosti obou obžalovaných a při splnění zákonných podmínek konáno v jejich nepřítomnosti.
7. Poté, kdy bylo prohlášeno odvolacím soudem dokazování za skončené, státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře v rámci konečného návrhu zopakovala stěžejní odvolací důvody, které směřují proti výroku o trestu, který byl oběma obžalovaným uložen. K odvolání obžalovaných uvedla, že je považuje za nedůvodná. Smyslem trestu zákazu činnosti je zamezit pachateli, aby vykonával aktivity, jejichž výkon upravují zvláštní předpisy, v tomto případě zákon na ochranu zvířat proti týrání. Odvolání obžalovaných pak navrhla jako nedůvodná zamítnout podle § 256 trestního řádu.
8. Krajský soud poté ve smyslu § 254 odst. 1 trestního řádu přezkoumal k odvolání obžalovaných a státního zástupce vzhledem k rozsahu jejich opravných prostředků napadený rozsudek soudu I. stupně jako celek a přezkumu podrobil i samotnou zákonnost řízení, které jeho vydání předcházelo. Po náležitém přezkumu učinil závěr, že odvolání obžalovaných, jakožto i státního zástupce lze přisvědčit na základě níže rozvedených důvodů.
9. Úvodem odvolací soud konstatuje, že v celém průběhu trestního řízení nebylo shledáno žádné procesní pochybení. V dané trestní věci bylo procesním soudem v plném rozsahu respektováno právo obžalovaných na jejich obhajobu. Okresní soud v Pelhřimově ve věci konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, které bylo sice konáno v nepřítomnosti obžalovaných, avšak ti to se k věci vyjádřili v rámci přípravného řízení a o konání hlavního líčení v jejich nepřítomnosti sami požádali. Lze tedy uzavřít, že řízení, které napadenému rozhodnutí předcházelo, v žádném případě netrpí takovými vadami, které by měly za následek porušení ustanovení, jímž se má zabezpečit řádné objasnění věci a které by mohly v negativní slova smyslu ovlivnit správnost a zákonnost napadeného rozsudku. Nebyly tedy zjištěny žádné vady, které by ve svém důsledku mohly vést ke zrušení rozsudku ve smyslu ust. § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.

10. Pokud jde o důkazní rámec, odvolací soud konstatuje, že okresní soud v dané věci provedl dostatečné množství důkazních prostředků ke zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti a vytvořil si tak bezesporu patřičnou důkazní základnu pro věcně správné a spravedlivé meritorní rozhodnutí o vině obou obžalovaných. Odvolací soud dodává, že podstatné důkazy potřebné pro zjištění, zda se stal skutek, v němž je spatřován přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku byly opatřeny již v řízení přípravném a následně zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. V rámci dokazování při rozhodování o vině obžalovaných vycházel procesní soud jednak z výpovědi obžalovaných, kteří se k činu doznali, přičemž jejich doznání pak logicky navazuje a koresponduje s dalšími, zejména listinnými důkazy, kterými jsou protokol o provedení domovní prohlídky v nemovitosti obžalovaných, pořízená fotodokumentace v rámci této domovní prohlídky a podrobné zprávy a odborná vyjádření Krajské veterinární správy pro Kraj Vysočina. Vedle těchto shora citovaných důkazů, které jsou prezentovány v odůvodnění napadeného rozhodnutí, měl procesní soud pro své rozhodnutí důkazy další týkající se osobních charakteristik obžalovaných, tedy jejich opis rejstříku trestů a dále zprávy o projednávání obžalované [REDAKCE] v přestupkových řízeních, zejména v souvislosti s chovem psů. Odvolací soud tedy označuje dokazování před soudem I. stupně za kompletní a vyčerpávající. Je přesvědčen, že okresní soud zcela naplnil požadavky kladené na rozsah dokazování tak, jak jsou rozvedeny v ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Lze tedy uzavřít, že soudem I. stupně byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé.
11. S ohledem na tento závěr odvolací soud musel posoudit, zda hodnocení provedených důkazů odpovídá požadavkům na něj kladeným do ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Krajský soud zastává stanovisko, že Okresní soud v Pelhřimově veškeré ve věci provedené důkazy hodnotil ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů, tak jak ji upravuje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud procesní soud dostal své povinnosti proti jeho způsobu hodnocení důkazů a na základě toho učiněných skutkových závěrů, nelze mít žádných námitek. Je nutno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku, které se vztahuje právě k závěrům o vině obžalovaných výše označeným přečinem je úplné a vyčerpávající. Okresní soud v Pelhřimově pečlivým způsobem rozebírá jednotlivé provedené důkazy a z informací z nich plynoucích vyvozuje logické a pochybnosti nevzbuzující závěry. S ohledem na to, že dokazování v této věci lze považovat za kompletní, je ve smyslu ust. § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud hodnocením provedených důkazů tak, jak to učinil soud nalézací, vázán.
12. Krajský soud si dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky procesní soud vyjádřil v dostatečně podrobném, logickém a nanejvýš přiléhavém odůvodnění napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěru o vině obžalovaných naprosto vyhovuje všem požadavkům § 125 trestního řádu, na které lze v plném rozsahu odkázat. V tomto odůvodnění je velmi pregnantním způsobem prezentován obsah provedených důkazů a je v něm jasně a výstižně vyloženo, které skutečnosti vzal nalézací soud za prokázané s tím, že jasně označil důkazní prostředky, o které své rozhodnutí o vině obžalovaných žalovaným přečinem opírá.
13. Odvolací soud podotýká, že s přihlédnutím především k charakteru trestné činnosti záleželo správné rozhodnutí o vině obžalovaných na pečlivém vyhodnocení každého důkazu i celého souhrnu důkazů, přičemž z odůvodnění napadeného rozsudku je zcela evidentní, že vnitřní přesvědčení soudu o vině obžalovaných není výsledkem soudní libovůle, nýbrž opírá se o logické a všestranné zhodnocení důkazů provedených před soudem a jejich vzájemných

souvislosti. Odvolací soud tedy uzavírá, že způsob, jímž soud I. stupně hodnotil důkazy a skutkové závěry o vině obžalovaných, které z provedených důkazů vyvodil, odpovídají zákonným požadavkům na provádění a hodnocení důkazů. Nic proto nelze vytknout skutkovým zjištěním, která soud I. stupně učinil a taktéž ani soudem užitě právní kvalifikaci, když dovedl, že jednání obžalovaných vykazuje jak po subjektivní, tak i objektivní stránce všechny zákonem předpokládané znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, jelikož oba obžalovaní společným úmyslným jednáním týrali zvíře zvláště trýznivým způsobem, způsobili týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví a smrt a spáchali čin na větším počtu zvířat.

14. Pokud v návaznosti na výrok o vině přezkumně povinnosti podrobil odvolací soud i výrok o uložení trestu, který je koncipován jako trest výchovný, tj. podmíněně odložený, k jeho druhu nemá odvolací soud žádných výhrad. Odvolací soud se ztotožňuje se závěrem prvostupňového soudu, že v případě obžalovaných ještě není nezbytně nutné ukládat trest přímo spojený s omezením jejich osobní svobody. Procesní soud při úvahách jaký trest obžalovaným uložit, vycházel striktně z ust. § 39 trestního zákoníku a zabýval se taktéž i existencí všech polehčujících i přitěžujících okolností, které lze na straně obžalovaných shledat a které jsou definovány v ust. § 41 a 42 trestního zákoníku. Všechny tyto okolnosti pak zřetelně procesní soud prezentoval v odůvodňující části napadeného rozsudku. Pokud tedy procesní soud u obžalovaných přistoupil k uložení trestu podmíněně odloženého, nikterak nepochybil. Na druhou stranu se odvolací soud neztotožnil s výměrou uložených trestů odnětí svobody, ani s délkou zkušební doby a jako odůvodněný pak shledává i odvolací důvod státního zástupce v tom smyslu, že by uložené podmíněné tresty odnětí svobody měly být odloženy na zkušební dobu za současného vyslovení dohledu. Vzhledem k vysokému stupni společenské škodlivosti projednávané činnosti obžalovaných a s ohledem na částečně i její nevratné následky a rozsah jednání, kterého se obžalovaní dopustili, má soud za to, že odpovídajícím trestem odnětí svobody, byť podmíněně odložený, je trest ve výměře 2,5 roku, jehož výkon byl oběma obžalovaným podmíněně odložen na zkušební dobu v maximální možné výměře, tj. v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu podle § 84 trestního zákoníku. Je nutno zdůraznit, že podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem je institutem, jehož základním smyslem je umožnit vedle jiných možností, další alternativní způsob potrestání pachatele. Stejně jako podmíněně odsouzení podle obecných ust. § 81 až § 83 trestního zákoníku je i podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem podle § 84 jedním z prostředků, jímž se dosahuje takového působení na pachatele, aby vedl řádný život i bez výkonu trestu odnětí svobody. Je projevem pomocné role trestní represe a má výrazný výchovný charakter. Podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem umožňuje další individualizaci v přístupu soudu k trestání pachatelů trestných činů a je jednou z významných alternativ k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jde tedy o poněkud přísnější alternativu k podmíněnému odsouzení ukládanému podle § 81 až § 83 trestního zákoníku. Podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem je namístě v případech, kdy by existence okolností uvedených v ust. § 81 odst. 1 trestního zákoníku nepostačovala k odůvodněnému závěru, že působení na pachatele, aby vedl řádný život není třeba výkonu trestu odnětí svobody, protože soud potřebuje doplnit pohružku výkonem trestu, kromě dostatečně dlouhé zkušební doby a případných přiměřených omezení a přiměřených povinností ještě dalším opatřením v podobě dohledu nad pachatelem. Podmíněně odsouzení k trestu odnětí svobody s dohledem je typickou formou probace, na kterou navazují další instituty obsahující probační prvky (§ 48 trestního zákoníku). Vlastní dohled nad pachatelem provádí probační úředník, kterého pověřil výkonem dohledu v konkrétní věci příslušný soud. Probaci nelze chápat jako projev rezignace na trestní postih pachatele či jako výraz samoučelného zmírnění trestní represe a

shovívavý postoj k pachateli. Její význam spočívá v možnosti diferencovanějšího přístupu k zacházení s pachateli různých trestných činů, ve využití jiných, účinnějších prostředků k reakci na méně závažnou kriminalitu a ve vytvoření lepších podmínek, možností a prostorů k postihu závažnějších trestných činů. Smyslem probačního dohledu by mělo být:

- a) poskytnutí pomoci pachateli trestného činu, jeho odborné vedení a pozitivní motivace s cílem jeho znovuzачlenění do společnosti,
- b) kontrola chování pachatele ve zkušební době a ochrana společnosti před případnou újmou z jeho strany, poskytování potřebných informací soudu,
- c) snížení rizika opětovného spáchání trestné činnosti.

15. S odkazem na shora konstatované skutečnosti má tedy odvolací soud za to, že oběma obžalovaným je nutno ukládat v rámci trestní sazby podle ust. § 302 odst. 3 trestního zákoníku (trestní zákoník umožňuje uložit trest odnětí svobody od 1-5 let), trest přísnější, konkrétně v trvání 2,5 roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v maximální zákonem stanovené výměře, tj. v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu. Krajský soud se neztotožnil s odvolací námitkou státního zástupce, že je namístě obžalovaným výměru trestů diferencovat, jelikož z provedeného dokazování vyplynulo, že oba obžalovaní se na páčání trestné činnosti podíleli víceméně stejnou měrou a nelze uzavřít, že by jeden z obžalovaných byl v rámci trestné činnosti výrazně aktivnější.

16. Na druhou stranu odvolací soud musel přisvědčit odvolacímu důvodu obžalovaných, kdy jejich odvolání směřovalo proti výroku o uložení trestu zákazu činnosti. V úvodu je nutno předeslat, že podle § 73 odst. 3 trestního zákoníku, trest zákazu činnosti spočívá v tom, že se odsouzenému po dobu výkonu tohoto trestu zakazuje výkon určitého zaměstnání, povolání nebo funkce, nebo takové činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení, nebo jejichž výkon upravuje jiný právní předpis. Trest zákazu činnosti tedy postihuje pět kategorií určitých činností:

- a) výkon zaměstnání,
- b) výkon povolání,
- c) výkon funkce,
- d) výkon činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení,
- e) výkon činnosti upravené zvláštním předpisem.

Činnost, na kterou se má vztahovat trest zákazu činnosti, musí spadat do některé z výše uvedených kategorií, protože pachateli nelze zakázat jakoukoli aktivitu. V daném konkrétním případě kategorie činností uvedených pod písm. a) – c) shora z podstaty věci nepřichází v úvahu. Pokud se týká výkonu činnosti, ke které je třeba zvláštního povolení (viz ad d), tak v tomto případě k držení a chovu psů není nutné mít žádné zvláštní povolení. K výkonu činnosti upravené zvláštním předpisem (bod e), je nutno poznamenat, že činností, jejíž výkon je upraven zvláštními předpisy, se rozumí především živnost podle zákona č. 455/1991 Sb. o živnostenském podnikání. Živností je soustavná činnost provozovaná samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených živnostenským zákonem. Na základě dokazování provedeného nalézacím soudem, které našlo svůj odraz i v písemném vyhotovení rozsudku, okresní soud konstatuje, že nebylo prokázáno, že obžalovaní trestnou činností páčali za účelem zisku. Jak je obecně známo, chov psů je zájmová činnost, přičemž chovem se rozumí cílevědomá plemenitba čistokrevných psů s průkazem původu, respektující

zásady genetického zdraví jedince i celé populace. Pro chov zvířat je určena živnost volná. Základními podmínkami provozování živnosti jsou dosažení věku 18 let, způsobilost k právním úkonům, bezúhonnost. Ze spisového materiálu nevyplývá, že by obžalovaní vlastnili příslušné živnostenské oprávnění, resp., že by trestnou činností páchali v souvislosti s některou z výše uvedených kategorií pod písm. a) – e). Odvolací soud tedy uzavírá, že pokud byl obžalovaným uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů na dobu 10 let, nebyly pro jeho uložení splněny zákonné podmínky.

17. Krajský soud se však ztotožnil se závěrem nalézacího soudu, že obžalovaným je nutno po určitou dobu zakázat držení zvířat, jejichž péči absolutně nezvládli a přivodili jim mj. i nevratné následky. V rámci těchto úvah dospěl odvolací soud k závěru, že účelu trestu bude dosaženo uložením přiměřeného omezení v rámci celé zkušební doby, tj. v trvání 5 let, přičemž toto omezení spočívá v tom, že oba obžalovaní se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení musí zdržet jakéhokoli chovu a držení psů všech ras. Toto přiměřené omezení by v případě obžalovaných mělo směřovat k tomu, aby vedli řádný život. Náležitou kontrolu plnění uloženého přiměřeného omezení zajišťuje především příslušný probační úředník v rámci vykonávaného probačního dohledu. Nesplnění podmínek vyplývajících z uloženého přiměřeného omezení je vedle dalších možných skutečností důvodem k uložení trestu (§ 48 odst. 6 trestního zákoníku a § 86 odst. 1 trestního zákoníku).
18. Obžalovaní se tak tímto důrazně upozorňují, že pokud by bylo v rámci stanoveného dohledu zjištěno, že nevedou řádný život, resp. nedodržují uložené přiměřené omezení či řádně nesplní podmínky dohledu, reálně se vystavují možnosti, že soud rozhodne o výkonu podmíněně odloženého trestu, konkrétně v trvání 2,5 roku.
19. S odkazem na všech shora uvedené skutečnosti rozhodl odvolací soud, že napadený rozsudek k odvolání obžalovaných a státního zástupce zrušil ve výroku o trestu a nově rozhodl tak, že oběma obžalovaným se při nedotčeném výroku o vině ukládá podle rozhodné trestní sazby dané ust. § 302 odst. 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v trvání 2,5 roku, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 84 a § 85 odst. 1 trestního zákoníku každému z obžalovaných podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu a podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 48 odst. 4 trestního zákoníku bylo oběma obžalovaným uloženo přiměřené omezení, aby se v průběhu zkušební doby podmíněného odsouzení zdrželi jakéhokoli chovu a držení psů všech ras.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,

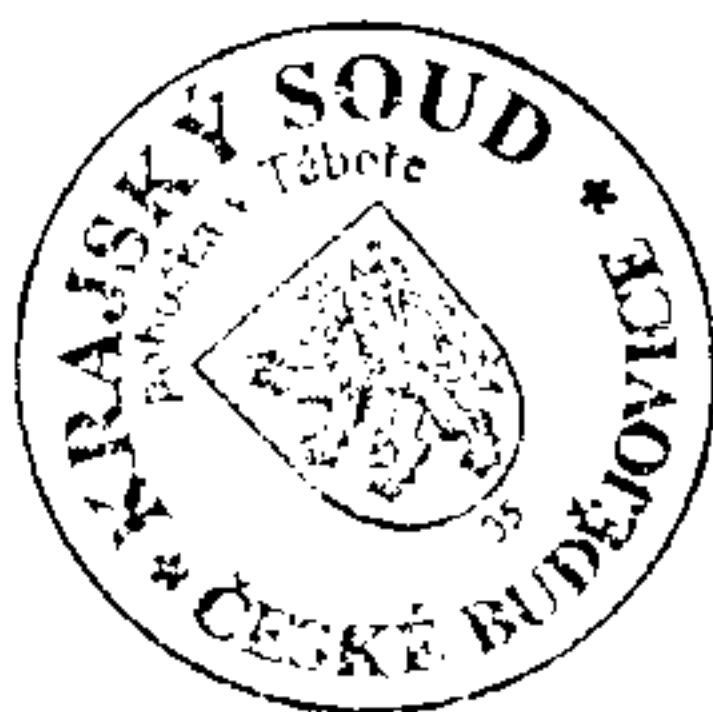
b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 12. 9. 2018

JUDr. Robert Pekárek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbova

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pelhřimově rozhodl dne 12. června 2018 samosoudcem Mgr. Jiřím Zachem
v hlavním líčení

takto:

Obžalovaní

[REDACTED]
[REDACTED]

jsou vinni, že

společně po předchozí vzájemné dohodě nejméně v období od 7. 12. 2017 do 31. 1. 2018 zejména ve vnitřních prostorách domu čp. [REDACTED] v ul. [REDACTED] v [REDACTED] okr. [REDACTED] v rozporu se zákonem č. 246/1992 Sb. na ochranu zvířat proti týrání chovali nejméně 218 psů ras kavalír, buldoček, mops, jorkšír a jejich kříženců, kterým nezajistili životní podmínky odpovídající jejich fyziologickým a etologickým potřebám, kdy konkrétně přinejmenším:

a) psy bez dostatečného venčení drželi v nedostatečně osvětlených, nedostatečně větraných a od výkalů nečištěných prostorách o velikosti, která neodpovídala počtu chovaných psů, kdy nejméně 90 psů, dílem jednotlivě, dílem ve skupinách o počtu až osmi kusu, drželi v kovových klecích a plastových boxech, čímž zavinili, že:

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Příbylová

- všichni psi měli značně až drasticky omezenou možnost volného pohybu,
- nejméně 165 psům přerostly drápy, což u nich vedlo k nefyziologickým postojům a pohybu a což u nejméně 12 psů způsobilo deformity končetin,
- nejméně 180 psů trpělo masivní invazí blech a nejméně 139 psů utrpělo onemocnění kůže,
- nejméně 89 psů utrpělo záněty spojivek a 65 psů utrpělo záněty rohovky,
- nejméně 55 psů utrpělo záněty uší,
- nejméně 138 psů utrpělo masivní nánosy zubního kamene a nejméně 19 psů utrpělo úplné případně částečné vypadání zubů,
- nejméně 12 psů utrpělo krvavé příjmy se zvracením
- nejméně 7 psů utrpělo zlomeniny končetin, případně čelistí,

b) psům nezajistili dostatečný přísun potravy, čímž zavinili, že nejméně 101 psů trpělo podvýživou a nejméně 13 psů trpělo podvýživou patologickou,

c) psům nezajistili odpovídající veterinární péči, a to i přes to, že o jejich špatném zdravotním stavu museli vědět, čímž prodlužovali jejich utrpení,

příčemž tímto způsobem péče soustavně a dlouhodobě ohrožovali zdraví a život všech chovaných psů, čímž nejméně 129 psům způsobili těžké poškození zdravotního stavu, u všech psů postižených poruchami zdravotního stavu zavinili jejich dlouhodobé fyzické utrpení a psychické strádání a zejména u psů s neléčenými zlomeninami způsobili i dlouhodobou intenzivní bolest a utrpení, přičemž v přímé souvislosti se způsobem vedení chovu a způsobenými zdravotními obtížemi uhynul nejméně jeden pes a nejméně osm psů utrpělo neléčitelné poškození zdravotního stavu,

tedy

společným úmyslným jednáním týrali zvíře zvláště trýznivým způsobem, způsobili týranému zvířeti takovým činem trvalé následky na zdraví a smrt a spáchali čin na větším počtu zvířat,

čímž spáchali

přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku spáchaný ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

a odsuzují se

Podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku **každý z obžalovaných k trestu odnětí svobody v trvání dvou /2/ roků.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se **výkon tohoto trestu každému z obžalovaných v trvání třech /3/ roků.**

Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku se **každému z obžalovaných ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů všech ras na dobu deseti /10/ let.**

Odůvodnění:

Z důkazu před soudem provedených bylo zjištěno, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] se dopustili jednání jež je podrobně popsáno ve výrokové části tohoto rozsudku. Obžalovaní se k nařízenému hlavnímu líčení nedostavili, když požádali, aby hlavní líčení proběhlo v jejich

nepřítomnosti. Pokud byli vyslechnuti jako obvinění v průběhu řízení přípravného, lze konstatovat, že v podstatě se k žalované trestné činnosti doznali. Jak [REDAKCE] tak i [REDAKCE] ve svých výpovědích popsali jakým způsobem probíhal chov psu v jejich nemovitosti, jakým způsobem se snažili tento chov zvládat a zabezpečit, přičemž oba obžalovaní jednoznačně uvedli, že chov psu zcela nezvládali, neboť došlo k jejich přemnožení a rovněž i jejich finanční situace jim neumožňovala lepší péči.

Trestná činnost obžalovaných byla v průběhu hlavního líčení přesvědčivým způsobem prokázána. Jak je již konstatováno výše obžalovaní trestnou činností doznávají. Spáchání této trestné činnosti je dále více prokazováno důkazy listinnými a to protokolem o provedení domovní prohlídky v nemovitosti obžalovaných pořízenou fotodokumentací a zejména podrobnými zprávami a odbornými vyjádřeními Krajské veterinární zprávy pro kraj Vysočina. Z této zprávy jednoznačně vyplývá, jaké nedostatky chov vykazoval. Z této zprávy se zjišťuje zdravotní stav chovaných zvířat, podmínky za kterých byla zvířata chována, když ze závěru těchto zpráv lze jednoznačně dovodit, že takovýmto způsobem vedený chov je možno považovat za týrání zvířat. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud zcela nepochybně prokázal skutkový děj popsany ve výroku tohoto rozsudku bylo možno uzavřít, že obžalovaní svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a) též odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a tímto přečinem také soud uznal obžalované vinnými.

Při úvahách o druhu a výši trestu, který má být obžalovaným za spáchanou trestnou činnost uložen soud hodnotil míru škodlivosti jejich jednání pro společnost a přihlédl i k osobním poměrům každého z obžalovaných. Obžalovaným jistě polehčuje zjištění, že do současné doby nebyli soudně trestáni, jakož i to, že k trestné činnosti se doznali, nad jejím spácháním projevíli lítost. V průběhu hlavního líčení nebylo prokázáno, že trestnou činnost páchali za účelem zisku a lze tedy přisvědčit jejich obhajobě, že k tomuto stavu došlo z důvodu toho, že toliko nezvládli chov, zejména co do počtu chovaných psů. Jak již bylo konstatováno výše, provedenými důkazy byly zjištěny i následky na zdraví chovaných zvířat, přičemž větší množství chovaných zvířat v důsledku jednání obžalovaných trpělo závažnými, někdy i nevyléčitelnými zdravotními problémy, přičemž se jednalo o větší počet zvířat, což je okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. S ohledem na tyto zjištěné skutečnosti má soud za to, že účelu trestu v tomto případě může být dosaženo ještě uložením trestu výchovného a to trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem jeho výkonu, když tento trest lze ještě stanovit ve spodní polovině zákonné trestní sazby. Proto soud každému z obžalovaných uložil podle § 302 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody v trvání dvou let a výkon tohoto trestu každému z obžalovaných podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání tří let. Protože se obžalovaní trestné činnosti dopustili právě v souvislosti s chovem psů dospěl soud k závěru, že ochranu společnosti lépe než případný přísnější trest odnětí svobody zajistí uložený trest zákazu činnosti. Proto soud rozhodl tak, že každému z obžalovaných uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu chovu psů všech ras na dobu 10 let.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích, pobočka v Táboře, prostřednictvím soudu podepsaného.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení

předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce .

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Poškozený se poučuje o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Tato žádost se podává u soudu, který rozhodoval v I. stupni.

Pelhřimov 12. června 2018

Mgr. Jiří Zach, v.r.
samosoudce

OKRESNÍ SOUD V PELHŘIMOVĚ

Trída Legií 876, 393 01 Pelhřimov

tel.: 565 303 611, fax: 565 303 651, e-mail: podatelna@osoud.plh.justice.cz, IIDIS: 4fbabux

NAŠE ZNAČKA: 15 SI 30/2020

VAŠE ZNAČKA: //

VYŘIZUJE: Ivana Jandová

DNE: 5.3.2020

Karolína Škubalová

Věc: žádost o poskytnutí informací dle § 106/1999 Sb.

Vážená paní,

v příloze zasílám Vámi požadované anonymizované rozsudky.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti žadatel nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999Sb. podat stížnost do 30 ti dnů od doručení této informace

S pozdravem

JUDr. Jitka Papežová, Ph.D.
Předsedkyně Okresního soudu v Pelhřimově

V Pelhřimově 5.3.2020

Za správnost vyhotovení: Ivana Jandová